

stemmelserne i § 4 a, herunder for Registertilsynets praksis.

I loven er desuden indeholdt særlige regler om videregivelse af oplysninger til brug ved markedsføring, jf. lovens § 4 b. Efter bestemmelsen må virksomheder ikke videregive registrerede oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring, jf. stk. 1. Videregivelse kan dog ske, såfremt betingelserne i § 4 er opfyldt, og den virksomhed, som ønsker at videregive oplysningerne, ved kundeforholdets begyndelse eller på et senere tidspunkt har givet den registrerede tydelig skriftlig meddelelse om, at videregivelse kan finde sted, og den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen, jf. stk. 2. Efter stk. 3 skal meddelelsen som nævnt i stk. 2 indeholde oplysning om, til hvilken type virksomhed oplysningerne agtes givet. Der er redegjort nærmere for rækkevidden af lovens § 4 b i *betænkningen*, side 104 f.

Også særlige regler om registrering af telefonnumre er indeholdt i lov om private registre, jf. lov om private registre § 7 f. Af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., følger, at virksomheder m.v. som udgangspunkt ikke må foretage automatisk registrering af, til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald fra virksomhedens telefoner. Dette gælder, uanset om opkaldet foretages fra en virksomheds fast installerede telefoner eller virksomhedens mobile telefoner. Registrering kan dog uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., ske, såfremt Registertilsynets forudgående tilladelse indhentes i tilfælde, hvor afgørende hensyn til private eller offentlige interesser taler herfor, jf. stk. 1, 2. pkt.

Efter stk. 2 gælder bestemmelserne i stk. 1 dog ikke, hvis andet følger af lov eller for så vidt angår de koncessionerede telefonselskabers registrering af, til hvilke telefonnumre der er foretaget opkald, enten til eget brug med henblik på opkrævning af betaling eller til brug ved teknisk kontrol. Forbudet gælder således ikke, hvor adgangen til registrering af telefonnumre følger af f.eks. retsplejelovens bestemmelser om efterforskningskridt i straffesager.

For en nærmere beskrivelse af reglerne i lovens § 7 f, herunder anvendelsen i praksis af bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., henvises til *betænkningen*, side 101-103.

Herudover er der i lovens kapitel 3 fastsat en række særlige regler om kreditoplysningsbureauer.

I kapitlet er således indeholdt særlige regler om anmeldelse til Registertilsynet af kreditoplysningsvirksomhed (§ 8), om betingelserne for behandling af oplysninger, herunder hvilke oplysninger der må be-

handles (§§ 9 og 12), om underretning af de personer, der optages i kreditoplysningsbureauers registre samt om disses ret til registerindsigt (§§ 10 og 11), og om berigtigelse og sletning af urigtige eller vildledende oplysninger (§§ 13-15). Endelig er der fastsat særlige regler om overdragelse eller overgivelse i øvrigt af kreditoplysningsbureauers registre (§ 16).

De ganske omfattende regler er beskrevet i *betænkningen*, side 105-118.

Lovens kapitel 4 indeholder særlige regler om adresserings- og kuverteringsbureauer.

Det fremgår af lovens § 17, stk. 1, hvilke oplysninger sådanne bureauer må registrere. Der må kun registreres oplysninger om navn, adresse, stilling, erhverv samt oplysninger, der frit kan indhentes fra erhvervsregisteret.

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende må ikke registreres, jf. lovens § 17, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen præciserer blot, at oplysninger af den karakter under ingen omstændigheder må registreres af et adresserings- eller kuverteringsbureau.

Justitsministeren kan efter stk. 2, 2. pkt., fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at registrere bestemte typer af oplysninger. Dette er ikke sket.

Efter § 18, stk. 1, skal bureauet i sine registre slette enhver, der fremsætter skriftlig begæring herom. Bestemmelsen sikrer, at personer, virksomheder m.v., der ikke ønsker at modtage reklamemateriale, der er stilet til dem, efter skriftlig begæring herom kan forlange at blive slettet.

Fremsættes begæringen over for den, der fremtræder som afsender, skal denne videresende begæringen til bureauet, jf. stk. 2. Det vil ikke altid fremgå af udsendt reklamemateriale eller lignende, at det er et adresserings- eller kuverteringsbureau, der har forestået udsendelsen, og for ikke at gøre muligheden for sletning illusorisk, skal en begæring om sletning derfor viderefremmes.

Hvis foreninger og lignende overlader medlemsfortegnelser til et bureau med henblik på udsendelse af meddelelser for foreningen m.v., må bureauet ikke uden foreningens samtykke videregive medlemsfortegnelsen til tredjemand eller benytte den til udsendelser for tredjemand, jf. § 19.

De særlige regler om registrering og elektronisk databehandling i udlandet, som fremgår af lovens kapitel 6, er nærmere omtalt i *betænkningen*, side 120 f.